Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Mulier tenetur sequi virum

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

s^e aliqͬ talis vxoꝛ s^e maritū
Et fugit in clauſtrum. fugitiua redibit ad ipſum
.i. vero .i. ſigno .i. oſtēdi
Si certo poterit examine virgo probari
.i. probet
Sexus iuratus examinet hoc mulieris
.i. palpatōes .i. aſpectus
Per digiti tactus aut intuitus oculoꝛum

¶ Hic autoꝛ oſtēdit alia documēta de matrimonio dicens. ſi aliqͥs exiret
patriā relinquendo ꝓpriam vxoꝛem alibi ꝯtrahens morā. tūc mulier tenet̃
ſequi virū. ⁊ hoc eſt verū ſi vir nō ſit vagabūdus ⁊ inſtabilis. vt ſunt iocu
latoꝛes vel fiſtulatoꝛes. qꝛ ſi ſic eſſet tūc honeſta mulier non debet eum ſeqͥ
Deinde ſubdit ſecūdū documētū. ſi aliquis ſponſus haberet ſponſaꝫ que
prima nocte curreret de eo ⁊ intraret clauſtrū. tūc illa ſponſa fugitiua debꝫ
redire ad virum. niſi ꝑ ꝯtactū membri ſeu ꝑ intuitum oculoꝛum poſſꝫ cer
titudinaliter probari ꝙ eſſet virgo

☞ Circa lrām notandū. ꝙ ex quo vir eſt caput mulieris. ideo ſi vir intē-
dit habitare alibi. ſiue rome ſiue athenis. dummodo ipſe velit eſſe ſtabilis
mulier honeſta ⁊ ꝓba tenetur ſequi virū. Si aūt vir eſſet inſtabilis ⁊ va
gabūdus. tūc mulier nō obligat̃ eum ſequi. niſi voluntarie hoc velit facere
vt faciūt vxoꝛes ioculatoꝛuꝫ ⁊ phiſtulatoꝛū ⁊ cēťis. Et ſi in caſu vxoꝛ alicu-
ius ioculatoꝛis aut viri vagabūdi ſeu inſtabilis eum ſequi recuſaret nō po
teſt aliquo iure ad hoc cogi.

☞ Scdo notādū. ꝙ ꝑ aſpectū coꝛpis aliqua mulier p̄t ꝓbare virginem
et in iſto eſt potius ei credendū q̄ʒ viro. Et iſtā ꝓbatōem teſtari debēt ho
neſte mulieres q̄ diligēter hoc examinare debēt ꝑ tactū vel ꝑ viſum vt do
cet littera. Et ſi reptū fuerit ꝙ illa ſit virgo. tūc talis ſi velit intrare mona
ſteriū p̄t manere in clauſtro ſponſo nolente. Si vero fuerit inuēta ꝙ ſit coꝛ-
rupta. tūc cogit̃ ad maritū ſuū redire

☞ Tercio notādū. ſtāte illo caſu ꝙ ſponſa diceret ſe eſſe virginē ⁊ ſpōſus
dictaret oppoſitū dicēs ſe ipſam cognouiſſe carnalr̃. tūc dubitat̃ qͥd ſit faciē
dum. Rñdet̃ ꝙ iuratus ſexus mulierū dꝫ examinare ſpōſam ⁊ tūc ille muli
eres debēt iuramēto affirmare q̄lis ſpōſa ſit. ⁊ ſi approbat̃ eſſe virgo p̄t ma
nere in clauſtro. ſi aūt coꝛrupta fuerit tūc tenet̃ redire ad ſponſum

☞ Ultimo notādū. ꝙ rō p̄me ptis eſt. qꝛ ſm aplm̄ vir eſt caput mulie-
ris. ergo mulier tenet̃ ſeqͥ virū ſicut cetera mēbꝛa ſuū caput. ergo ꝯpellēda
eſt mulier ad cohabitādū viro ſuo ⁊ ad ſequendū eū ſi alibi vult habitare
et morā trahere. Sꝫ ſecus eſt ſi iuerit romā peregrinādi cauſa vel aliūde
ad mercandū. qꝛ tūc nō neceſſe eſt mulierē ſequi virū niſi velit hoc ex ꝓpria
voluntate facere. ergo dicit littera (niſi q̄ʒ ſi ſit peregrinus) Itē pro ſecundo
caſu ſciendū. ꝙ q̄uis virgo deſponſata eſſet vel etiā in lecto cū viro doꝛmi
uerit. ſi nō eſt cognita carnaliter ab eo p̄t intrare religionem. vt ſepius ſu-
peris dictum eſt. ſed poſt copulam carnalem non poteſt intrare religioneꝫ.
quia iura fauent magis religioni q̄ʒ matrimonio. quia illi magis fauent qͦd
plus congruit ſaluti anime. Sed religio ex quo ei annexa eſt continentia

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN